

Onderbouwing communicatieve redzaamheid bij ESM en ASS kinderen

Bij het aantonen van zeer geringe communicatieve redzaamheid ten behoeve van indicatiestelling kan het logopedisch onderzoeksverslag dienen als bron.

Het verslag moet de tekorten in het communiceren en converseren van het kind duidelijk in kaart brengen. De zeer geringe communicatieve redzaamheid moet beschreven worden in verschillende situaties en illustreert als het ware dat een kind zich in die situaties niet staande kan houden.

Als er een beschrijving van de communicatieve redzaamheid wordt gegeven dan gaat dat om aantoonbare tekorten in het communiceren en converseren.

De volgende 5 punten dienen in de beschrijving aan bod te komen:

1. taalbegrip
 - begrip van gesproken taal (woorden, zinnen, verhaal)
 - begrip van non-verbale taal
 - begrip van formele gebarentaal
 - begrip van geschreven boodschappen
2. zich begrijpelijk uitdrukken
 - spreken
 - verstaanbaar zijn; dit heeft 2 aspecten, waarvan het eerste samenhangt met de spraakproductie en vorming van klanken en woorden (eerder fonetisch aspect) en het tweede te maken heeft met het begrijpelijk zijn van de boodschap: opbouw, volgorde, samenhang, kern, woordkeuze, inbedding(eerder socio-linguïstisch aspect).
 - zich non-verbaal uiten
 - zich uiten via gebarentaal
 - schrijven van boodschappen
 - verhaalopbouw
3. wederkerigheid
 - rekening houden met voorkennis luisteraar
 - afstemmen
 - rekening houden met de context (wanneer zal ik het zeggen, tegen wie zal ik het zeggen)
4. weerbaarheid
 - spreekinitiatief
 - teruggetrokken of juist acting out
 - durft geen vragen te stellen of te zeggen dat hij/zij iets niet begrijpt
 - kan niet zelf kleine conflictjes oplossen
 - onvoldoende in staat om snel verbaal te reageren
5. conversatievaardigheden
 - converseren; meedelen, stellen, eisen, vragen, verzoeken, protesteren
 - bespreken
 - oogcontact
 - beurt nemen en presuppositie
 - gebruiken van communicatieapparatuur en -techniek